

[Aksel Larsen.]

Prisen paa Afleveringskorn; det bliver en 50—60 Mill. Kr., der ikke forsvinder som Indtægt for Landbruget.

Dertil siger Ministeren, og det bliver meget stærkt understreget af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup, at man maa huske paa den daarlige Rodfrugthøst, Roerne staa saa kolossalt daarligt, Roedyttet ser ud til at blive 12 pCt. mindre end normalt. Ja, Statistik og Statistik — naa, lad os ikke bruge uparlamentariske Udtryk —, men her har jeg Beregningen over Rodfrugtafgrødernes Tilstand. Den findes i Statistiske Efterretninger Nr. 35 for 10. August, og det er Vurderingerne fra 15. Juli og 1. August. Man kan se, at over hele Linien er Udsigterne forbedret paa disse to Uger: F. Eks. er Tallet for Runkelroer den 15. Juli 88 og den 1. August 91, for Fodersukkerroer 89 den 15. Juli og 92 den 1. August. Det er paa Sjælland, men saadan er der over hele Linien en Forbedring i Høstudsigterne paa disse 14 Dage, og det tegner til en stigende Forbedring. Praktiske Landmænd har sagt til mig, at de regner med denne Forbedring, der kommer jo en Del Regn o. s. v. Det er i de sidste Par Maaneder, Roerne skal tage sig sammen, og der er to Maaneder til Roehøsten; selv om det i Øjeblikket ser daarligere ud, end det gjorde paa samme Tid i 1943—44, kan meget forandre sig i Løbet af to Maaneder, og man ser jo, at der er en fremadskridende Udvikling til det bedre.

I øvrigt synes jeg, at det maa være mere sikkert at kalkulere med det, man ved; man kommer ikke uden om, at Kornhøsten bliver meget bedre, og det kan man ikke vejre bort ved at sige, at vi forventer en daarlig Rodfrugthøst og ikke noget videre Græs til næste Aar. Lad os hellere holde os til det, vi ved, det er det sikreste.

Det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup siger dernæst, at det er meget godt, at Høsten maaske bliver bedre, men spørger saa om, hvorvidt det skal komme Landbruget til Skade, om det skal være saadan, at øget Udbytte skal være Samfundets, men hvis der bliver mindre Udbytte, skal Tabet bæres af Landbruget. Det ærede Medlem misforstaaar hele Situationen. Det er slet ikke det, vi drøfter her. Det, vi drøfter her, er Regeringens Forslag fremsat

af den højtærede Landbrugsminister og motiveret med, at vi, da Landbrugets Indtægter i det Høstaar, der snart begynder, kan forventes at blive et Par Hundrede Millioner Kroner lavere end Landbrugets Udgifter, maa skaffe det forhøjede Indtægter. Det er dette Grundlag, Regeringen og det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har stillet sig paa.

Saa er det vi siger: naar nu Regeringen har haft en Tilbøjelighed til at vurdere Landbrugets kommende Udgifter for højt og dets kommende Indtægter i betydelig Grad for lavt, forskubbes jo hele Grundlaget, og saa maa man lave sine Kalkulationer om. Regeringen siger, det er nødvendigt at skaffe Landbruget et Par Hundrede Millioner Kroner; men selv hvis man er meget pessimistisk, maa man paa Grundlag af Kendsgerningerne, som de kan dokumenteres endog gennem det Materiale, Udvalget har faaet, sige: det bliver da højst Halvparten, der skal skaffes gennem Indtægtsforhøjelser eller paa anden Maade. Det er det, vi diskuterer.

Jeg kan for saa vidt beklage, at man fra de tre Partiers Side eller fra den højtærede Ministers Side ikke er fremkommet med noget til virkelig indgaaende Belysning af, hvad jeg har fremført ved første Behandling, og hvad jeg har fremført nu. Man mente at skulle irttesætte mig og korrigere mine Oplysninger, og det gjorde man, som jeg har sagt, paa den Maade, at naar jeg havde sagt noget i Øst, svarede man i Vest, og man har altsaa ikke rokket ved de Oplysninger, jeg kom med, og man har ikke rokket ved det Indtryk, som ikke alene jeg, men ogsaa det ærede Medlem Hr. Carl Petersen har dannet sig af det Materiale; vi har faaet frem. Jeg beklager, at vi ved Behandlingen af denne Sag ikke fra den højtærede Ministers Side har hørt et eneste alvorligt Ord til Mejeriforeningernes Fællesorganisations Bestyrelse i Anledning af deres Resolution, som var offentliggjort i Pressen i Søndags. Jeg har citeret et Afsnit af denne Resolution her; jeg synes, det er saa groft, saa demagogisk og usagligt, at heller ikke en ansvarlig Minister kan lade den Sag gaa upaa-talt hen, og jeg havde haabet, at den højtærede Minister vilde benytte Lejligheden til at sætte Tingene paa Plads. Det er desværre ikke sket.